

การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเรียงความ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ร่วมกับผังกราฟิก

Development of Composition Writing Ability of Prathom Suksa 6 Students by Using Cooperative Learning and Graphic Organizer

ผู้วิจัย นางนงนุช ธรรมวิเศษ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ (1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูมิพงศ์ จอมทองพิพัฒน์

(2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ลัดดาศรี อุตมสารเสรี

Researcher : Mrs. Nongnuch Thammawiset;

Thesis Advisors : (1) Asst. Prof. Dr. Bhumbhong Jomhongbhibhat

(2) Asst. Prof. Laddasri Udomsansewee

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีความมุ่งหมายดังนี้ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนเรียงความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับผังกราฟิก 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนเรียงความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับผังกราฟิกกับเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต่อการจัดการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเรียงความ โดยใช้การจัดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับผังกราฟิก กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนบ้านวังยาง (วังยางวิทยานุกูล) ปีการศึกษา 2553 จำนวน 24 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับผังกราฟิก แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนเรียงความ และแบบวัดความพึงพอใจต่อการจัดการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเรียงความ โดยใช้การจัดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับผังกราฟิก สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ การทดสอบค่าที (t-test) ชนิดไม่อิสระจากกัน (Dependent Samples)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถด้านการเขียนเรียงความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับผังกราฟิก สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ความสามารถด้านการเขียนเรียงความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับผังกราฟิก ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ปรากฏว่ามีนักเรียนผ่านเกณฑ์ 18 คน คิดเป็นร้อยละ 75 ไม่ผ่านเกณฑ์ 6 คน คิดเป็นร้อยละ 25
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความพึงพอใจต่อการจัดการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเรียงความ โดยใช้การจัดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับผังกราฟิกอยู่ในระดับมากที่สุด

ABSTRACT

The purposes of this study were: 1) to compare Prathom Suksa 6 students' ability to write composition gained before and after using cooperative learning and graphic organizer, 2) to compare Prathom Suksa 6 students' composition ability with the established standard, 3) to investigate the students' satisfaction of learning through the cooperative learning and graphic organizer. The samples were 24 Prathom Suksa 6 students studying in 2010 at Ban Wangyang School (Wangyangwittayanukul). They were selected by cluster random sampling. The instruments included the learning plans to develop the students' composition writing ability, the test to measure the students' ability to write composition, and the measurement form to examine the students' satisfaction of their learning through using cooperative methodology and graphic organizer. The statistics used to analyze the data were mean, standard deviation, percentage and t-test (Dependent Samples).

The results of this study found were as following:

1. After using cooperative learning and graphic organizer, Prathom Suksa 6 students' ability to write composition was statistically higher than that of before at .01 level of significance.
2. After using cooperative learning and graphic organizer, Prathom Suksa 6 students' ability to write composition passed 80 percent. 18 students could pass this criteria which equaled 75 percent, while 6 students could not which equaled 25 percent.
3. Prathom Suksa 6 students' satisfaction of the constructed learning plans to develop their composition writing ability by using cooperative learning and graphic organizer was at the highest level.

ภูมิหลัง

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติเป็นสมบัติทางคุณธรรม อันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทยเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจธุระ การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุขและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้พัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทาง

วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ ด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กรมวิชาการ, 2551, หน้า 34) สอดคล้องกับคู่มือการเรียนการสอนภาษาไทย เรื่อง คิดและเขียนเชิงสร้างสรรค์ : เรียงความ ย่อความ และสรุปความ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551, หน้า 1) ที่กล่าวว่าไว้ว่าภาษาไทย นอกจากเป็นเครื่องมือการสื่อสารของคนไทยแล้ว ยังเป็นเครื่องมือการเรียนรู้ เครื่องมือการบันทึกเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ และเป็นสาขาหนึ่งของวัฒนธรรมไทยด้วยเหตุนี้การจัดการเรียนรู้

ภาษาไทยในปัจจุบันจึงต้องเน้นการสอนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร และการเรียนรู้ให้รู้จริงรู้สึกล้อสารได้ถูกต้อง เกิดผลดีโดยสามารถใช้ทักษะการฟัง การอ่าน การดูเป็นเครื่องมือในการรับสาร และใช้ทักษะการพูด การเขียนเป็นเครื่องมือในการส่งสาร ในการรับและการส่งสารเพื่อการสื่อสารต้องคำนึงถึงการใช้ทักษะการคิดด้วยเสมอ เพราะภาษาเป็นสื่อทางความคิด ไม่ว่าจะเป็นการคิดแก้ปัญหาเฉพาะหน้าหรือคิดวางแผนต่างๆ อย่างลึกซึ้งเพียงใดก็ตาม การคิดย่อมมีอิทธิพลและเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจที่ดีต่อกันในการสื่อสาร อีกทั้งยังก่อให้เกิดความรู้สึกล้อสารที่ดีต่อกันในหมู่คณะ ชุมชน สังคม และประเทศชาติอีกด้วย ซึ่งในบรรดาทักษะต่างๆ ทางภาษาไทย การเขียนเป็นทักษะหนึ่งที่สำคัญมากในการสื่อสาร เพราะการเขียนเป็นหลักฐานที่คงทนถาวรยิ่งกว่าทักษะอื่นๆ ในการนำเสนอข้อมูลความรู้ความคิดและประสบการณ์ต่างๆ ของผู้ส่งสารสู่ผู้รับสาร ถ้าผู้ส่งสารบกพร่องด้านความรู้ความคิดในการเขียน การถ่ายทอดการสื่อสารก็บกพร่องโดยคุณค่าตามไปด้วย ดังนั้นผู้ส่งสารด้วยการเขียนจึงพึงตระหนักเสมอว่าผู้รับสารคือใคร รับสารแล้วจะเกิดผลอย่างไร สอดคล้องกับคู่มือการเรียนการสอนภาษาไทย เรื่อง คิดและเขียนเชิงสร้างสรรค์ :

เรียงความ ย่อความ และสรุปความ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551, หน้า 23-25) ที่กล่าวไว้ว่าการเขียนเรียงความมีความจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งในการเรียนภาษาไทย เพราะผู้เขียนเรียงความ นอกจากจะต้องค้นคว้าด้านความรู้ความเข้าใจเนื้อหาที่จะเขียนแล้ว ผู้เขียนยังต้องแสดงความรู้สึกล้อสารของตนเองลงไว้ในข้อเขียนนั้นๆ รวมไปถึงการใช้ภาษาให้ถูกต้องสละสลวย น่าอ่าน ได้สาระชัดเจนเป็นการแสดงออกถึงปัญญาของผู้เขียนอีกด้วย และสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กระทรวงศึกษาธิการ (2551, หน้า 34) ที่กล่าวว่าภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง

การเขียนเป็นสาระหนึ่งในการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย แต่ที่ผ่านมามีปัญหาด้านการเขียนอยู่ไม่น้อย โดยเฉพาะการเขียนเรียงความ คู่มือการเรียนการสอนภาษาไทย เรื่อง คิดและเขียนเชิง

สร้างสรรค์ : เรียงความ ย่อความ และสรุปความ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551, หน้า 10) กล่าวว่า การที่ผู้เริ่มต้นลงมือเขียนและฝึกเขียนเรื่องต่างๆ ตั้งแต่ง่ายๆ ไปจนยาก และเขียนตั้งแต่ประโยคสั้นๆ เป็นประโยคที่ยาวขึ้นและเขียนเป็นเรื่อง ผู้ฝึกเขียนต้องมีพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับการเขียน รู้ประเภทของงานที่จะเขียนวางจุดประสงค์ว่าจะเขียนงานประเภทใด เขียนไปแนวใดผู้ใดรับสาร ใช้ระดับภาษาให้เหมาะสม รู้ลักษณะสำคัญของการใช้ภาษาสำหรับงานเขียนนั้น ตลอดจนการเตรียมการก่อนลงมือเขียน คือ การประมวลข้อคิดนำมาจัดลำดับเป็นการวางโครงเรื่องก่อนที่จะลงมือเขียนก็จะประสบความสำเร็จ สอดคล้องกับกรมวิชาการ (2546, หน้า 21) ที่กล่าวว่า สภาพการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในปัจจุบัน มิได้มุ่งหวังให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงได้เพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่มุ่งหวังให้ผู้เรียนนำความรู้ไปใช้ในชีวิตจริงสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ สอดคล้องกับ จตุพร ชาตอง (2547, หน้า 2) ที่กล่าวเกี่ยวกับการเขียนไว้ว่าการใช้ภาษาไทยในการเขียนเพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพนั้น ปัญหาสำคัญอยู่ที่การขาดความรู้ ประสบการณ์ความช่างสังเกต ความคิด การใช้ภาษาและการฝึกฝน ซึ่งการฝึกฝนนั้นย่อมช่วยเพิ่มพูนทักษะการเขียนให้ดีขึ้นเป็นลำดับ จึงเป็นหน้าที่ครูภาษาไทยที่จะต้องคิดหาวิธีการสอนและเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพเพื่อฝึกฝนความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การเขียนเรียงความปัจจุบันนับว่ามีปัญหาหลากหลายหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้ระบุการเขียนเรียงความไว้ในช่วงชั้นที่ 2 และช่วงชั้นที่ 3 โดยช่วงชั้นที่ 2 ได้กำหนดการเขียนเรียงความไว้ในสาระที่ 2 การเขียนมาตรฐานที่ 2.1 ตัวชี้วัดที่ 4 จากการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านมามีพบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาด้านการเขียนจึงทำให้ไม่ชอบกิจกรรมที่เกี่ยวกับการเขียน โดยเฉพาะการเขียนเรียงความ จะเห็นได้จากเมื่อมีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการเขียนเรียงความในโอกาสต่างๆ นักเรียนจะสนใจและส่งผลงานเข้าร่วมประกวดเพียงร้อยละ 8 และหากเป็นกิจกรรมที่ไม่ใช่ทางโรงเรียนจัดขึ้นโดยตรงนักเรียนจะสนใจและส่งผล

งานเข้าร่วมประกวดเพียงร้อยละ 5 แสดงให้เห็นถึงความสนใจของนักเรียนที่มีต่อการเขียนเรียงความนั้นมีน้อยมาก เป็นผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยต่ำไปด้วย ดังจะเห็นได้จากผลการประเมินคุณภาพนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านวังยาง (วังยางวิทยานุกูล) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ในปีการศึกษา 2550 มีคะแนนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 52.52 อยู่ในระดับพอใช้ (โรงเรียนบ้านวังยาง (วังยางวิทยานุกูล), 2549-2553, หน้า 31)

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดต่างๆ ในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือซึ่งเป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเรียงความของนักเรียน จากนักการศึกษาหลายท่าน ดังเช่น วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545, หน้า 51) สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545, หน้า 134) ทิศมา แหม่มณี (2550, หน้า 98-99) ซึ่งกล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ ประมาณ 3-6 คน แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน โดยแต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้ และในความสำเร็จของกลุ่มทั้งโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้รวมทั้งการเป็นกำลังใจแก่กันและกัน คนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือคนที่อ่อนกว่าสมาชิกในกลุ่มมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ร่วมกันทั้งส่วนตนและส่วนรวม เพื่อไปสู่เป้าหมายของกลุ่มความสำเร็จของแต่ละบุคคล คือ ความสำเร็จของกลุ่ม สอดคล้องกับงานวิจัยของ เกศมณี คันธภูมิ (2550, บทคัดย่อ) ที่ได้ดำเนินการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนเรียงความ ด้วยกลุ่มร่วมมือโดยใช้ผังกราฟิก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.67/83.65 มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6839 และมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนเรียงความด้วยกลุ่มร่วมมือโดยใช้ผังกราฟิก อยู่ในระดับมากที่สุด Dimas (1995, p 1378) ได้ทำการศึกษาผลของการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อการยอมรับตนเอง ของนักเรียนที่ไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 6 จำนวน 3 คน โดยทำการศึกษาเป็นรายกรณี โดยครูและผู้วิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการ

สัมภาษณ์การบันทึกระเบียบสะสมของโรงเรียนสำรวจเจตคติ บันทึกเทปในขณะที่นักเรียนทำกิจกรรมและจดบันทึก ผลการวิจัยพบว่าการทำงานกลุ่มมีผลกระทบทางบวกต่อการยอมรับตนเองของนักเรียนการทำงานกลุ่มจะรวมถึงการทำกิจกรรมร่วมกัน ได้ตอบการสนทนา และความรู้สึกในการช่วยเหลือหรือได้รับการช่วยเหลือจากเพื่อนในกลุ่ม Brodney Reeves & Kazelskis (1999, pp 5-10) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติการ ก่อนการเขียนผลกระทบของเรียงความเชิงบรรยายซึ่งเขียนโดยนักศึกษาเกรดห้า พบว่าการศึกษาอิทธิพลของการฝึกปฏิบัติก่อนการเขียนสี่ชุดที่แตกต่างกันไปในด้านสุขภาพของงานเขียนที่ทำโดยนักเรียนเกรดห้าทั้งหมด 96 คน โดยเปรียบเทียบกับงานเขียนของนักเรียนจำนวน 24 คน โดยปราศจากการสอนก่อนทำการสอนก่อนทำการเขียน การอ่านจับคู่กับการเขียนก่อนที่จะมีการเรียงความ ปรากฏว่าเป็นกลยุทธ์ในการสอนก่อนการเขียนเรียงความที่ดีที่สุด

จากสภาพปัญหาการสอนเขียนเรียงความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ การเขียนเรียงความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือและการเขียนเรียงความจากผังกราฟิก ดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเรียงความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับผังกราฟิก ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง เป็นวิธีการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในสาระที่ 2 การเขียน มาตรฐานที่ 2.1 ตัวชี้วัดที่ 4 การเขียนเรียงความ และเพื่อให้การจัดการเรียนรู้สร้างองค์ความรู้ให้แก่ผู้เรียนได้นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ส่งผลให้การจัดการเรียนรู้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลต่อตัวนักเรียนและสถานศึกษา

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนเรียงความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลัง

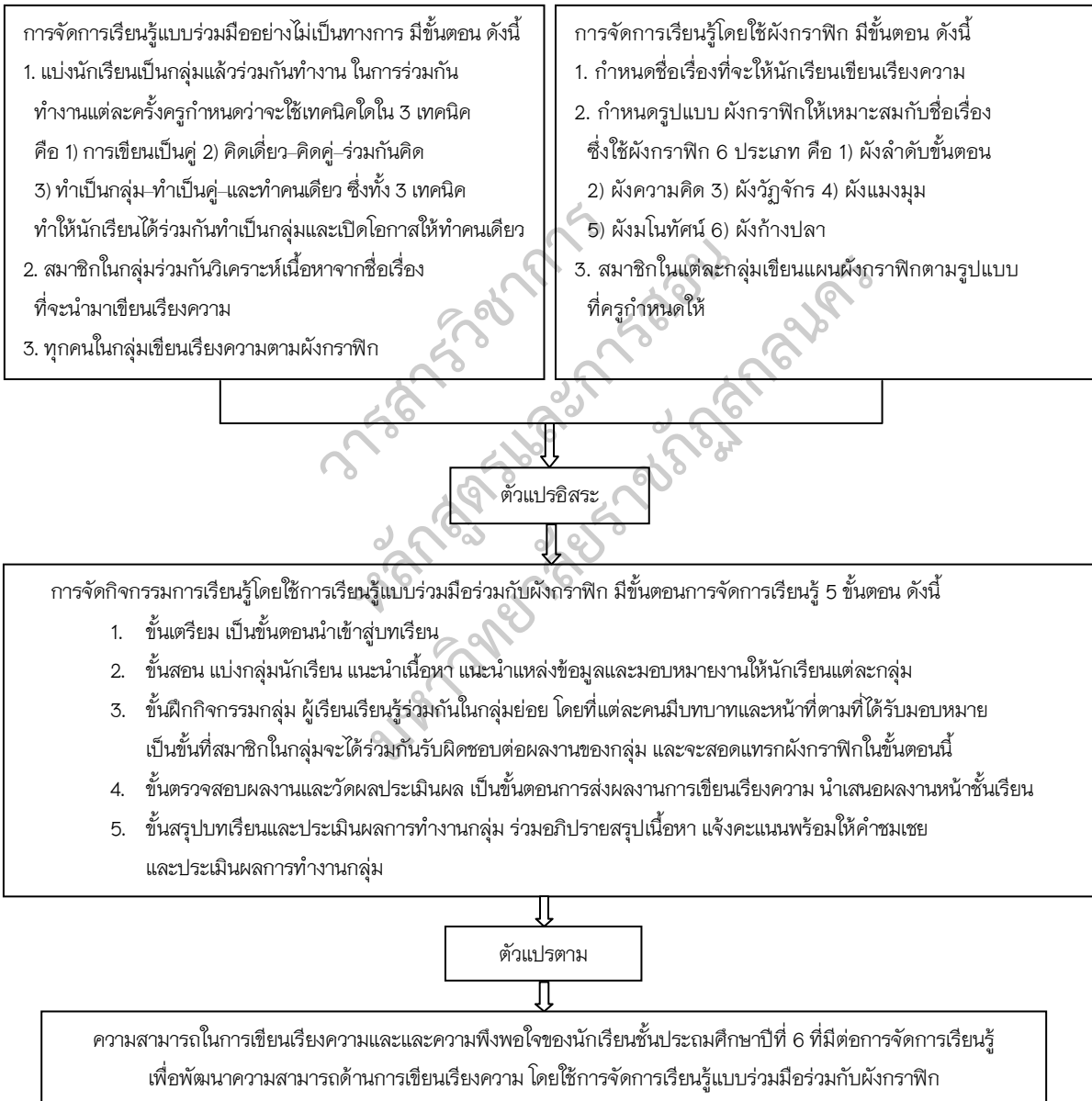
การจัดการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
ร่วมกับผังกราฟิก

2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียน
เรียงความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การ
จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับผังกราฟิก กับเกณฑ์
ร้อยละ 80

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 6 ต่อการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถ
ด้านการเขียนเรียงความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ
ร่วมมือร่วมกับผังกราฟิก

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยไว้ ดังนี้

ภาพประกอบ กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการเขียนเรียงความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับผังกราฟิก มีขั้นตอนวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การทำวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างไว้ดังนี้

1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านวังยาง (วังยางวิทยานุกูล) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 2 ห้องเรียน มีนักเรียน 46 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนบ้านวังยาง (วังยางวิทยานุกูล) ปีการศึกษา 2553 จำนวน 24 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียน เป็นหน่วยในการสุ่มนักเรียนมีทั้งเรียน เก่ง ปานกลาง และอ่อน

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล ในการดำเนินการทดลองครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเรียงความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับผังกราฟิก แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนเรียงความ และแบบวัดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเรียงความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับผังกราฟิก ที่ผ่านการประเมิน และหาคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญมาแล้ว นำไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านวังยาง (วังยางวิทยานุกูล) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 โดยมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

2.1 ประสานงานกับผู้อำนวยการโรงเรียน ครูประจำชั้น และครูวิชาการโรงเรียนบ้านวังยาง (วังยางวิทยานุกูล) อำเภอมพรรณานิคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 เพื่อกำหนด วัน เวลาในการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 ระหว่างเดือนสิงหาคม ถึงเดือนกันยายน 2553

2.2 ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเรียงความ

2.3 ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนที่ละแผนพร้อมเก็บคะแนนระหว่างเรียนจากการทดสอบความสามารถในการเขียนเรียงความจนครบทุกแผน

2.4 ทดสอบหลังเรียน (Post-test) เมื่อสิ้นสุดการทดลอง โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเรียงความ ซึ่งเป็นชุดเดียวกันกับก่อนเรียน

2.5 ตรวจสอบผลการทำแบบทดสอบ แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ โดยใช้วิธีการทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมุติฐาน

2.6 ให้นักเรียนตอบแบบวัดความพึงพอใจ ของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการเขียนเรียงความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับผังกราฟิก

การวิจัยครั้งนี้ใช้เวลาทดลอง จำนวน 16 ชั่วโมง โดยไม่นับรวมเวลาสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

3. การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเรียงความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับผังกราฟิก ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแยกออกเป็น 2 ลักษณะ คือ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ดังนี้

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

3.1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3.1.2 การตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเรียงความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับผังกราฟิก โดยใช้แบบประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) แล้ววิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย และร้อยละ

3.1.3 การตรวจสอบคุณภาพแบบวัดความสามารถด้านการเขียนเรียงความ โดยตรวจสอบความเหมาะสมของแบบทดสอบอัตนัย และพิจารณาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้อง IOC (สมนึก ภัททิยธนี, 2548, หน้า 166-167)

3.1.4 การตรวจสอบคุณภาพแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเรียงความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับผังกราฟิก ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Validity) โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะเฉพาะของกลุ่มพฤติกรรม ใช้สูตรดัชนีความสอดคล้อง IOC (สมนึก ภัททิยธนี, 2548, หน้า 166-167)

3.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย

3.2.1 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนเรียงความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับผังกราฟิกหลังการทดลองสอนกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 80 โดยการทดสอบค่าที (t-test)

3.2.2 วิเคราะห์หาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ของคะแนนความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเรียงความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับผังกราฟิก แล้วนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยนำเสนอข้อมูลโดยการแจกแจงข้อค้นพบที่สำคัญ ในขณะที่ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเรียงความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับผังกราฟิก ดำเนินการโดยสังเกตพฤติกรรมการทำงาน การนำเสนอหน้าชั้นเรียน การซักถาม การตรวจผลงานจากการปฏิบัติกิจกรรมในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ จากกลุ่มตัวอย่างแล้วนำข้อมูลทั้งหมดมาจัดเรียงให้เป็นระบบ เพื่อสรุปผลการจัดการเรียนรู้ที่มีต่อการพัฒนาผู้เรียนในด้านต่างๆ ซึ่งเป็นการสรุปข้อมูลในเชิงบรรยาย

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ในงานวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

4.1 สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ

4.2 สถิติในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

4.2.1 การหาคุณภาพของแบบวัดความสามารถด้านการเขียนเรียงความ โดยตรวจสอบความเหมาะสมของแบบทดสอบอัตนัย และพิจารณาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ใช้สูตรดัชนีความสอดคล้อง IOC (สมนึก ภัททิยธนี, 2548, หน้า 166-167)

4.2.2 การตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเรียงความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับผังกราฟิก โดยตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Validity) โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะเฉพาะของกลุ่มพฤติกรรม ใช้สูตรดัชนีความสอดคล้อง IOC (สมนึก ภัททิยธนี, 2548, หน้า 166-167)

4.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

4.3.1 เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเรียงความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับผังกราฟิก โดยการทดสอบ t-test แบบสองกลุ่มไม่อิสระจากกัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนเรียงความก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ t-test แบบ Dependent Samples

2. วิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนเรียงความกับเกณฑ์ ร้อยละ 80

3. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเรียงความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับผังกราฟิกโดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เทียบกับเกณฑ์ระดับความพึงพอใจ

สรุปผลการวิจัย

จากการทดลองจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเรียงความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับผังกราฟิก สรุปผลได้ดังนี้

1. ความสามารถด้านการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับผังกราฟิกที่ระดับ .01

2. ความสามารถด้านการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับผังกราฟิก กับเกณฑ์ร้อยละ 80 ปรากฏว่ามีนักเรียนผ่านเกณฑ์ 18 คน คิดเป็นร้อยละ 75 ไม่ผ่านเกณฑ์ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 25

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเรียงความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับผังกราฟิกอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ครูผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ควรนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเรียงความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับผังกราฟิกไปใช้ เพราะเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ผ่านผู้เชี่ยวชาญผ่านการหาประสิทธิภาพและผ่านการทดลองมาแล้ว

1.2 การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ครูผู้สอนควรฝึกทักษะการฟัง การดู การพูด และการอ่านให้กับผู้เรียนเป็นอย่างดี เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ จึงจะสามารถพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนให้มีคุณภาพได้

1.3 ผังกราฟิกช่วยให้นักเรียนสนใจในการเขียน ดังนั้นครูผู้สอนควรเลือกผังกราฟิกไปใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมให้การเรียนมีประสิทธิภาพสูงขึ้น

1.4 การจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเรียงความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับผังกราฟิก ประกอบด้วยขั้นตอนและกิจกรรมที่หลากหลาย อาจต้องใช้เวลาาน ครูผู้สอนสามารถยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม

1.5 ควรมีการสร้างบรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างมีความสุข

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

2.1 ควรมีการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การย่อความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับผังกราฟิก เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่หลากหลายและเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

2.2 ควรมีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้อย่างหลากหลายเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสุขและได้รับองค์ความรู้ใหม่ๆ

2.3 ควรนำผังกราฟิกไปสรุปการอ่านในการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ ด้วย

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2546). *การจัดสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- เกตุมนี ดันธภูมิ. (2550). *ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องการเขียนเรียงความ ด้วยกลุ่มร่วมมือ โดยใช้แผนผังความคิด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จตุพร ชาตง. (2547). *การพัฒนาทักษะการเขียนเรียงความด้วยแผนที่ความคิด วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ทีศนา เขมมณี. (2550). *ศาสตร์การสอน พิมพ์ครั้งที่ 5*. กรุงเทพฯ: ด่านสุทธา การพิมพ์.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและคุณภาพการศึกษา. (2549). *รายงานการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน รอบ 2*. กรุงเทพฯ: สำนักงานรับรองมาตรฐาน.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2545). *เอกสารประกอบการสอนวิชา 0506703 การพัฒนาการเรียนการสอน*. มหาสารคาม: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2548). *การวัดผลการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 4*. กทม.ลินธุ์: ประสานการพิมพ์.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2545). *21 วิธีการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนากระบวนการคิด พิมพ์ครั้งที่ 2*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์, 2545.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). *คิดและเขียนเชิงสร้างสรรค์ : เรียงความ ย่อความ และสรุปความ*. กรุงเทพฯ: องค์การค้ำของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครู.
- Brodney, Bruce, Carolyn Reeves and Richard Kazelskis. Selected Prewriting Treatments : Effects on Expository Compositions Written by Fifth Grade Students. *Journal of Elementary Education*, 68(1), 5-20.
- Dimas, Michelle Marie. The Effects of Comperative Learning on the Self-Esteem of Students Learning English as a Non-Native Languge. *Masters Abstracts Intemational*, 33(05), 1378.